

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Rutschem ve věci

žalobce: M. S.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. května 2025, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 28. května 2025, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodnutím ze dne 13. 3. 2025, č. j. X (dále také jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), snížila žalobci od 14. 4. 2025 výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně dle § 39 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zdp*“ nebo „*zákon o důchodovém pojištění*“), neboť podle posudku IPZS Rychnov nad Kněžnou ze dne 23. 1. 2025 je žalobce invalidní od téhož dne pro invaliditu druhého stupně. Dle uvedeného posudku poklesla žalobci z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost o 50 %.

2. Rozhodnutím ze dne 28. 5. 2024, č. j. X (dále také jen „*napadené rozhodnutí*“), žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že přezkoumala prvostupňové rozhodnutí v celém rozsahu včetně rozsahu uplatněných námitek, posoudila invaliditu žalobce a v tomto směru odkázala na vypracovaný nový posudek o invaliditě ze dne 26. 5. 2025, dle kterého je žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, dle § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona se jedná o invaliditu druhého stupně. Míra poklesu pracovní schopnosti byla uvedeným posudkem o invaliditě určena ve výši 50%. Žalovaná v rozhodnutí vyjmenovala, k jakým skutkovým zjištěním lékař Institutu posuzování zdravotního stavu (dále také jen „*lékař IPZS*“) při novém posouzení dospěl (uveden diagnostický souhrn onemocnění žalobce). Lékař IPZS uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V (duševní poruchy a poruchy chování), položce 3d (těžké postižení, častější ataky, mezi atakami přetrvává závažná reziduální symptomatika, výkon některých denních aktivit podstatně narušen, 50 – 60%) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*příloha k vyhlášce*“), pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 50%.
3. K námitkám žalobce, který nesouhlasil s posouzením svého zdravotního stavu, žalovaná uvedla, že rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je paranoidní schizofrenie s postproces. poruchou osobnosti.
4. Uvedla, že lékař IPZS potvrdil posudek lékaře IPZS ze dne 23. 1. 2025, dle kterého je žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně. Proto byly námitky jako nedůvodné zamítnuty.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalované

5. Žalobce se žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, v žalobě namítl, že posudkový lékař ve svém závěru dostatečně nehodnotil všechny negativní příznaky žalobcova zdravotního stavu.
6. Rozhodnutí považuje za nezákonné, jelikož bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.
7. Žalovaná je přesvědčena, že po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce byl posudky vypracovanými lékaři IPZS plně posouzen a zjištěn jeho zdravotní stav. Při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz. Posudky považuje žalovaná za objektivní.
8. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Jednání soudu

9. Při jednání soudu dne 6. 1. 2026 zůstali účastníci řízení na svých postojích a stanoviscích. Žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
10. Soud následně provedl důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové ze dne 21. 10. 2025, ev. č. SZ/2025/982-HK-22. Z jeho závěru vyplynulo, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovních schopností považuje posudková komise

zdravotní postižení uvedené v uvedené v **kapitole V** (duševní poruchy a poruchy chování), **položce 3e** (zvláště těžké postižení, časté ataky s funkčně těžkou reziduální symptomatikou, trvalá psychotická nebo reziduální symptomatika těžkého stupně, závažné narušení výkonu téměř všech denních aktivit, 70 - 80%) přílohy k vyhlášce.

11. Závěr posouzení zněl tak, že k datu 28. 5. 2025 odpovídal zdravotní stav žalobce třetímu stupni invalidity a byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí na 70 %.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

12. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání.
13. Nutno konstatovat, že stěžejní otázkou v projednávané věci bylo posouzení zdravotního stavu žalobce. Soud byl proto povinen vyžádat si odborný lékařský nález. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR prostřednictvím svých posudkových komisí, jak plyne z ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPSZ“). Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a zachované pracovní schopnosti žalobce, ale také k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 6 Ads 23/2018-37, všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).
14. Krajský soud dále považuje za nutné zdůraznit, že posudkové lékařství je specializované medicínské odvětví a podřazení zjištěného postižení zdravotního stavu pod příslušnou položku vyhlášky pro posuzování invalidity může provést pouze odborník z této oblasti. Jeho činnost nemůže nahradit soud, ale ani lékař s jinou specializací, který nemá odborné předpoklady pro hodnocení zdravotního stavu podle vyhlášky o posuzování invalidity. Je rovněž třeba zmínit, že pokles pracovní schopnosti se posuzuje vzhledem k profesi (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 5 Ads 37/2003-92).
15. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž

zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 této vyhlášky.

16. Jak bylo uvedeno výše, správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 4 Ads 13/2003-54), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena.
17. V přezkumném řízení soud konstatoval k důkazu z lékařské dokumentace IPZS Rychnov nad Kněžnou posudek o zdravotním stavu žalobce ze dne 23. 1. 2025, v němž po uvedení diagnostického souhrnu onemocnění žalobce a odborných lékařských nálezů, z nichž bylo při posouzení jeho zdravotního stavu vycházeno, byl učiněn lékařem IPZS Rychnov nad Kněžnou závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3c přílohy k vyhlášce. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovil dle uvedené položky na 50 %. Dle učiněného závěru je žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp.
18. V posudku IPZS – oddělení pracoviště pro námitkové a odvolací řízení LPS II, o invaliditě ze dne 26. 5. 2025 (nový posudek o invaliditě), je uveden výčet rozhodujících podkladů – lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobce, diagnostický souhrn onemocnění žalobce. Závěr lékaře IPZS ohledně rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce se oproti prvnímu posudku lišil (kapitola V, položce 3d přílohy k vyhlášce), ovšem shodně stanovil míru poklesu pracovní schopnosti na 50 %. Posudkové zhodnocení a závěr je uveden výše v části I. tohoto rozsudku.
19. Z těchto důvodů požádal zdejší soud PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové o vypracování posudku o zdravotním stavu žalobce a stanovení stupně invalidity k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek byl vyhotoven po jednání posudkové komise konaném dne 21. 10. 2025 za přítomnosti žalobce. PK MPSV zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, zdravotní stav žalobce hodnotila na podkladě spisu zdejšího soudu, z nálezů doložených ve spisové dokumentaci prvoinstančního posudkového orgánu v Rychnově nad Kněžnou, z nálezů doložených ve spisové dokumentaci oddělení námitkové a odvolací agendy LPS II, ze spisové dokumentace ČSSZ, pracoviště České Budějovice, ze zdravotní dokumentace od praktického lékaře MUDr. R. B., z lékařských zpráv doložených k námitce a z přešetření při jednání. Žalobce byl při jednání komise přešetřen odborným lékařem. Po vyhodnocení všech rozhodných skutečností stanovila PK MPSV za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce paranoidní schizofrenii s počínajícím postpsychotickým defektem. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti stanovuje podle kapitoly V, položky 3e přílohy k vyhlášce, na 70 %.
20. Závěr posouzení zněl tak, že k datu 28. 5. 2025 odpovídal zdravotní stav třetímu stupni invalidity a byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí na 70 %.

21. PK MPSV odůvodnila, že na základě doložených nálezů a objektivizace zdravotního stavu v průběhu jednání dospěla k posudkovému závěru, a to, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 2 písm. c) zdp, tedy že je invalidní ve třetím stupni.
22. Den vzniku invalidity byl stanoven na 23. 1. 2025 s platností do 28. 5. 2028.
23. Ze srovnávacího posudku vypracovaného PK MPSV v Hradci Králové poté vyplynulo, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona o důchodovém pojištění.
24. Krajský soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
25. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
26. V odstavci (2) cit. ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
27. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok (§ 26 zdp).
28. Podle ustanovení § 39 odst. 4 zdp se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
29. Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje se posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).
30. Podle ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky je pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
31. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Posuzování míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou medicínskou a soud si o této otázce nemůže učinit úsudek sám, neboť nemá odborné medicínské znalosti (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 Ads 180/2016–50,

všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20, se uvádí: „*správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).*“

32. Napadeným rozhodnutím ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím byl žalobci ode dne 23. 1. 2025 přiznán invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně dle § 39 písm. odst. 2 písm. b) zdp. V řízení před krajským soudem z posudku PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 21. 10. 2025 vyplynulo, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí (28. 5. 2025) invalidní pro invaliditu třetího stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. c) zdp. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti byla uvedeným posudkem stanovena ve výši 70 %, což odpovídá invaliditě třetího stupně. Vzhledem k rozporu mezi jednotlivými posudky zdejšímu soudu nezbylo než napadené rozhodnutí zrušit.
33. Podle § 41 zdp ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí činí výše základní výměry invalidního důchodu 10 % průměrné mzdy měsíčně. Výše procentní výměry invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně činí za každý celý rok doby pojištění procentní hodnotu výpočtového základu měsíčně stanovenou ve výši procentních hodnot uvedených v § 34 odst. 1; ustanovení § 33 odst. 2 věty druhé a třetí a § 34 odst. 2 se použijí obdobně. Jde-li o invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, činí procentní výměra tohoto důchodu třetinu procentní výměry stanovené podle věty první a jde-li o invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, činí procentní výměra tohoto důchodu polovinu procentní výměry stanovené podle věty první.
34. Při změně stupně invalidity se nově stanoví výše procentní výměry invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity. Nová výše procentní výměry invalidního důchodu se stanoví jako součin procentní výměry invalidního důchodu, který náležel ke dni, který předchází dni, od něhož dochází ke změně stupně invalidity, a koeficientu přepočtu podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu. Pro výši procentní výměry invalidního důchodu podle odstavce 2 se jako doba pojištění uvedená v § 11 a v § 13 odst. 1 započítává v rozsahu stanoveném v odstavci 5 i dopočtená doba, kterou je doba ode dne vzniku nároku na invalidní důchod do dosažení důchodového věku uvedeného v § 32; u žen se přitom bere v úvahu důchodový věk stanovený pro ženy, které nevychovaly žádné dítě, a u mužů se bere v úvahu důchodový věk stanovený pro ženy stejného data narození, které nevychovaly žádné dítě. Dopočtená doba se však nezapočítává, jestliže invalidita vznikla následkem úmyslného poškození zdraví, které si pojištěnec způsobil nebo nechal způsobit, nebo poškození zdraví pojištěnce, které vzniklo jako následek jeho úmyslného trestného činu. Dopočtená doba se započte a) plně, je-li období od 18 let věku do vzniku nároku na invalidní důchod kryto dobou českého pojištění nebo vznikla-li invalidita následkem pracovního úrazu anebo doba, která není kryta dobou českého pojištění, je kratší 1 roku, vznikla-li invalidita před 28. rokem věku pojištěnce, 2 let, vznikla-li invalidita od dosažení věku 28 let do 40. roku věku pojištěnce, nebo 3 let, vznikla-li invalidita od dosažení věku 40 let pojištěnce, b) ve sníženém rozsahu, nejsou-li splněny podmínky uvedené v písmenu a); v tomto případě se krátí dopočtená doba v poměru délky dob

pojištění získaných v českém pojištění v období od 18 let věku do vzniku nároku na invalidní důchod k době, která uplynula od dosažení 18 let věku do dne vzniku nároku na invalidní důchod, s tím, že po tomto krácení se počet dnů dopočtené doby zaokrouhluje na celé dny směrem nahoru; pro účely stanovení délky dopočtené doby se za dobu pojištění považuje též doba studia na střední nebo vysoké škole v České republice po dosažení věku 18 let po dobu prvních 6 let tohoto studia.

35. Podle § 56 odst. 1 písm. b) zdp, zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží.
36. Podle § 56 odst. 1 písm. e) zdp, zjistí-li se, že se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písmene b) nebo c).
37. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před správním orgánem došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci jinak než žalovaná v původním správním řízení. Současně soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem (§ 78 odst. 6 s. ř. s.), tedy, že na základě posudku PK MPSV v Hradci Králové je žalobce invalidní v tzv. třetím stupni podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění a postupem dle § 56 odst. 1 písm. e) a b) zdp žalobci přizná invalidní důchod a rozhodne o doplatku tohoto důchodu za dobu od jeho odepření do jeho přiznání.
38. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

V. Náklady řízení

39. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
40. Právo na náhradu nákladů řízení by tak náleželo žalobci, ten však při jednání uvedl, že mu žádné takové náklady nevznikly. Proto krajský soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 6. ledna 2026

JUDr. Jan Rutsch v. r.
samosoudce